

Sygn. akt II ZO 60/22

ZARZĄDZENIE

Dnia 20 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

Pełniący obowiązki przewodniczącego Wydziału II Izby Odpowiedzialności
Zawodowej Sądu Najwyższego
SSN Wiesław Kozielowicz

zarządzam

pismo z dnia 12 grudnia 2022 r., adw. M. J., które wpłynęło do
Sądu Najwyższego w dniu 16 grudnia 2022 r., nazwane „zażalenie,”
pozostawić w aktach sprawy o sygnaturze II ZO 60/22, bez
podejmowania czynności procesowych.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt II ZO 60/22, nie uwzględnił wniosku adw. M. J. – obrońcy obwinionego P. G. – sędziego Sądu Okręgowego w W., o stwierdzenie niewłaściwości Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego i przekazanie sprawy o sygn. akt II ZZ 4/22 do rozpoznania Izbie Karnej Sądu Najwyższego

W dniu 16 grudnia 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo z dnia 12 grudnia 2022 r. adw. M. J. nazwane „zażaleniem”, którym zaskarża w/w postanowienie.

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. od orzeczeń wydanych przez Sąd Najwyższy nie przysługuje środek odwoławczy, chyba że ustawa stanowi inaczej. Przepisy polskiej procedury karnej nie przewidują środka zaskarżenia na postanowienia Sądu Najwyższego wydane w przedmiocie właściwości, czy w kwestii przekazania sprawy do innej izby Sądu Najwyższego. Spory o właściwość między izbami Sądu Najwyższego są rozstrzygane w trybie art. 28 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o

Sądzie Najwyższym W orzecznictwie Sądu Najwyższego, od wielu już lat, jednolicie, przyjmuje się, że wniesienie środka odwoławczego od orzeczenia, które jest z mocy ustawy niezaskarżalne nie może wywoływać skutków prawnych i inicjować postępowania o charakterze dwuinstancyjnym, zmierzającym do zbadania dopuszczalności wniesienia takiego środka przez pryzmat przepisów art. 429 k.p.k. i art. 430 k.p.k.. Wypaczałoby to bowiem istotę postępowania odwoławczego (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 lipca 1994 r., sygn. akt II KO 52/94, OSNKW 1994, z. 9 – 10, poz. 62, z dnia 22 marca 2000 r., sygn. akt V KZ 23/2000, z dnia 13 czerwca 2000 r., sygn. akt III KZ 61/2000, z dnia 18 lipca 2000 r., sygn. akt IV KZ 52/2000, z dnia 31 marca 2005 r., sygn. akt IV KZ 9/05, OSNKW 2005, z. 4, poz. 38, z dnia 9 sierpnia 2007 r., sygn. akt WZ 27/07). W takiej sytuacji pismo określone przez stronę jako „zażalenie” należy pozostawić w aktach sprawy w trybie administracyjno – porządkowym, bez nadawania mu biegu procesowego (por. np. zarządzenia: przewodniczącego Wydziału VI z dnia 5 listopada 2009 r., sygn. akt VI KZ 3/09 oraz sygn. akt VI KZ 4/09, przewodniczącego Wydziału I z dnia 6 grudnia 2010 r., sygn. akt WZ 55/10, upoważnionych sędziów Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2010 r., sygn. akt WZ 51/10 i z dnia 19 stycznia 2022 r., sygn. akt IV KZ 53/2).

.

[as]